

METROPOLITAN ARCHDIOCESE OF PHILADELPHIA

Ukrainian Catholic Church
810 North Franklin Street
Philadelphia, PA, 19123-2005
Tel (215) 627-0143
Fax (215) 627-0377
ukrmet@ukrcap.org

Сиропусна Неділя, 14 лютого 2021

ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ НА ВЕЛИКИЙ ПІСТ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄПАРХІВ У США ДО СВЯЩЕННИКІВ, ЄРОМОНАХІВ ТА БРАТІВ, СЕСТЕР МОНАХІНЬ, СЕМІНАРИСТІВ ТА ДОРОГИХ ВІРНИХ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Брати і Сестри,

Рік тому, коли починався Великий Піст, світ вразила нечувана пандемія. Нечувана, не стільки через високу смертність чи масштаб недуги, а через те, як вона вплинула глобальну свідомість. Ми раптом усвідомили, що це стосується усіх, і ми це переживаємо разом. У одну мить весь світ отримав урок смирення. Наше відчуття контролю, пиха сучасних технологій, легковажний пошук задоволення відступили перед реальністю та таїною життя і смерті. Наша Митрополія зазнала значних втрат. Через три тижні після початку карантину у Страсний Тиждень, програвши бій з коронавірусом, упокоївся митрополит-емерит Стефан Сулик. Протягом року вірус забрав священників, монахинь та багато парафіян — серед них наші бабусі і дідусі, батьки, брати і сестри, діти, родичі і друзі. Хвороба нас усмирила, підкорила. Багато з нас почувуються збентежено, самотньо, пригнічено. Тому важливо чути слова Апостола Павло, який каже, щоб ми “не сумували, як інші, що не мають надії” (1 Сол. 4,13).

І справді, багато хто протягом цього року зумів розпізнати справжні дари: ми заново усвідомили цінність родини, відчули внутрішній спокій, джерелом якого є правдиве смирення, спокій, який приходить вкупі з відчуттям Господньої присутності і проводу у час труднощів. Протягом минулого року ми досвідчили найкращі людські риси: героїчні вчинки правдивої солідарності, приклади натхненної взаємодопомоги, опіку медиків, що ризикували своїм життям, віддану працю медичних капеланів, служіння тих, хто став на першій лінії боротьби з вірусом. Ми пристосували наші богослужіння так, щоб і духовенство, і вірні почувалися в безпеці. Ми відкрили нові способи проповідувати і навчати, відвідувати хворих та замкнених у своїх домівках, допомагати бідним, підтримувати вагітних жінок, що опинилися у складних життєвих обставинах тощо. Стільки всього змушує нас замислитися і чудуватися, благодарити і віддавати хвалу!

Минулорічний Великий Піст певним чином давав відчуття давніх часів. Кажуть, що у до модерну еру в Україні та в інших християнських країнах під час Великого Посту суспільне життя замовкло. Все і всі затихали. Люди і родини зосереджувалися на собі, роздумуючи про своє життя у світлі Євангелія, а не осуджуючи інших. Громади міст і сіл та й навіть цілі народи разом жили духом покаяння: визнавали та каюлися у переступах, насильстві та жадібності, обманах та зрадах, особистих та спільнотних гріхах. І справді, минулорічний піст ми прожили без вечірок та безцільного тиняння між

розвагами. Ми були вдома. Не в змозі приймати гостей, ми мали можливість прийняти Господа у наше життя та пригадати самим собі та й іншим, що кожен дім покликаний бути домашньою Церквою — місцем, де ми зростаємо у вірі, молитві і турботі одне про одного.

Врешті, наш дім — це щось значно більше, аніж місце на землі. Це духовна, моральна реальність. Ми вдома, коли ми з Господом, який запрошує нас “прийти і подивитися” і бути з Ним (пор Ів. 1,35-39). Наш дім там, де ми працюємо і служимо, де можемо бути даром для інших, бути собою, де ми справді відчуваємося прийнятими і на своєму місці, а не несемося і надимаємося. Ми вдома, коли сповняємо своє покликання, слідуємо Божій волі. Ми вдома, коли наші думки, слова і дії чисті, коли ми терпеливі, добрі та лагідні як сам Господь у ставленні до нас.

Протягом цього річного Великого Посту будуймо на фундаменті того, що ми разом пережили минулого року. Ми на шляху додому. Прецінний, але такий крихкий дар нашого життя є паломництвом, покаєнням, щоб у глибокому смиренні ми були достойними віри, яку Бог дарував кожному з нас. Нехай нас провадить давня великопостна молитва святого Єфрема:

*Господи і Владико життя мого! Духа лінивства, недбайливости, властолюб'я і пустомовства віджени від мене.
Духа чистоти, покори, терпеливості й любови даруй мені, слугі твогому.
Так, Господи, Царю! Дай мені бачити гріхи мої і не осуджувати брата мого, бо ти благословенний на віки вічні. Амінь.*

Молитва святого Єфрема стисло висловлює всі духовні стремління чотиридесятниці, яка веде нас до пасхальної перемоги, звитяги Спасителя над нашим соромом, страхом і самою смертю. Нехай це буде наша особиста і спільнотна молитва у час, коли ми припадаємо до стіп милосердного Бога, впевнені у Його любові і гостинності. Протягом нашого пасхального паломництва пригадаймо як йшли за Ісусом апостоли. Для них дім був не місцем, а Особою. Тою Особою, що сьогодні кличе “Покайтесь, бо Небесне Царство близько” (Мт. 4,17)

Молимося з вами і за вас!

Христос посеред нас! Є і буде!

+Борис (автор)

Архієпископ Філадельфійський
Митрополит Української Католицької Церкви у США

+Павло

Єпископ Стемфордської єпархії

+Венедикт

Єпископ Чиказької єпархії святого Миколая

+Богдан

Єпископ Пармської єпархії святого Йосафата

+Андрій

Єпископ-Помічник Філадельфійський